

žádosti souvisí spolu ohledně žádaných měr důlních je dovoleno předložit společnou mapu o rozložení měr (§ 51 vyk. před.). Propůjčené míry důlní jsou nemovitým majetkem. Nově propůjčené míry důlní mohou se dle vůle nabyvatelovy samostatně zanést do horní knihy, aneb mohou se připsati vlastnictví hornímu ve knihách již zapsanému (§ 111 hor. z.). Připsání míry důlní majetku důlnímu již zanešenému skytá jen tehdy hornickou výhodu, když oba majetky jsou v bezprostředním sousedství anebo poměrem společných pomocných staveb anebo dílen a zamýšlí-li se sloučení jednotlivých důlních měr.

IV. Odejmutí a zrušení propůjčených měr.

Bylo-li právoplatně na odejmutí propůjčených důlních a denních měr uznáno, předsevezme úřad jejich prodej v cestě exekučního odhadu a dražby (§ 253 hor. z.). Prohlásí-li majitel dolů, že zamýšlí zrušiti důlní a denní míry, budiž k tomuto prohlášení, jemuž třeba přiložiti listinu propůjčovací, ač nevážnou-li na důlu břemena hypoteční, předsevzat výmaz měr a opravu veřejných knih a map revírních. Z toho vysvítá, že je každému majiteli důlnímu zůstaveno, zřici se t. j. zrušiti důlní nebo denní míry nabyté propůjčením, pokud se tím cizím právům újma nečiní a zájmům hornictví to nevadí; všeobecně platí tu tytéž ohledy, jako při odejmutí měr důlních (viz čl. Pole důlní).

Mísení se ve výkony úřední.

Tohoto přestupku v § 314 tr. z. stanoveného dopouští se ten, kdo, aniž by slovy nebo skutky urážel nebo násilí činil, osobám v § 68 tr. z. jmenovaným (soudcům, úředníkům, strážím atd.) snaží se ve výkonu jich úřadu nebo služby nebo ve provádění vrchnostenského rozkazu překážeti.

Trest: vězení od jednoho dne až do jednoho měsíce.

Přestupek tento liší se pouze tím od zločinu veřejného násilí páchaného násilným vztažením ruky na úřední osoby ve věcech úředních (§ 81 tr. z.), že schází tu použití násilí; předmět i úmysl obou deliktů jest však týž (roz. kas. dv. ze dne 16. února 1883 č. 12.081).

Výraz »mísiti se« zavdal podnět ku sporné otázce, může-li také osoba, proti níž směřuje úřední výkon, dopustiti se tohoto přestupku. To na př. Herbst (Commentar, k § 314 tr. z.) popírá; kas. dvůr však v četnějších rozhodnutích (ze dne 20. prosince 1875 č. 8.350; ze dne 16. října 1887 č. 980 a j.) tomu přisvědčuje. Úřední výkon sám, aby mohlo býti v něm překáženo, musí býti již započat; nemá tudíž do sebe skutkové povahy mísení se vyjádření pronesené k dotazu úřední osoby, že zúčastněný nehodlá trpěti výkon úřední, jenž má se teprve předsevzít (roz. kas. dv. z 19. dubna 1888 č. 1658, Manzova sb. č. 1144).

Osnova nového trestního zákona (vi. předl. § 124, náv. výb. § 118) prohlašuje za přečin, uráží-li kdo osobu ve veřejné službě postavenou, pokud tato jest zaměstnána výkonem jejím, nebo snaží-li se překážeti jí ve výkonu služebním neoprávněným mísením se v tento.

Trest: vězení do 6 měsíců nebo peněžitá pokuta do 1000 zl.

Místa léčivá.

Státní správě přísluší vrchní dohled nade všemi zdravotními lázněmi a prameny (§ 2 lit. b zák. z 30. dubna 1870 č. 68 ř. z.). Zemskému zákonodárství jest vyhrazeno určiti, jakým způsobem má každá obec sama pro sebe nebo ve spojení s jinými obcemi ona zařízení k místu přivést, která dle polohy a rozlohy kraje, jakož i dle počtu a zaměstnání oby-

vatelstva jsou nutna k vykonávání zdravotní policie (§ 5 cit. zák.). Obecním úřadům přísluší tedy dozor nad lázněmi pod dohledem a kontrolou politických úřadů okresních. Jakožto úkol obecních úřadů označuje se v té příčině vedle vydávání místně policejních předpisů v podstatě také pečlivé vedení zápisů cizinců, které jsou nařízeny již všeobecnými předpisy ve příčině ohlašování a péče o udržování pokoje, pořádku a mravnosti v místě dotyčném, jakož i bezohledné oznámení všeho nápadného, co se zpozoruje, politickým úřadům. Koncem saisony mají obce předložiti politickému okresnímu úřadu krátký popis s úhrnným výkazem návštěvy místa léčivého (výn. min. vnitra ze 16. července 1860 č. 1868 min. instr.). Ve všech důležitých místech léčivých, v nichž sídlí úřad politický, nemá se tento obmeziti na prosté dohlédání na obecní úřad u vykonávání policejní agendy lázeňské, nýbrž má v té příčině i samostatně v ni zasahovati, by vyskytnuvší se výtržnosti v čas se zamezily (výnos stát. min. z 3. listopadu 1861 č. 6834. Viz Hämmerle str. 277).

1. Lázeňské a hudební fondy.

Obce lázeňské spravují lázeňský fond a hudební fond, samy zaň ručíce. Jim náleží v té příčině:

- a) používati těchto fondů výhradně jen k účelům lázeňským;
- b) plniti závazky s nimi spojené;
- c) zvláštní péči míti o udržování zařízení a sadů z těchto fondů zřízených a o zakládání nových v zájmu lázeňského obecnstva. Lázeňský a hudební fond budiž v obecních účtech ve zvláštní rubrice příjmů a vydání odděleně veden. Ve příčině zděláná a stanovení předběžného rozpočtu, jakož i ve příčině zkoumání a vyřízení účtů mají obdobně místo zásady obecního zřízení. Předběžný rozpočet a závěrka vyřízeného ročního účtu budtež cestou politického okresního úřadu zeměpanského předloženy místodržitelství. Toto dohlížeti má k tomu, by prostředků zmíněných fondů toliko k účelům lázeňským bylo používáno, aniž by však samo též jakýsi vliv vykonávalo na způsob vynakládání peněz těchto.

2. Lázeňská a obchodní taxa.

Lázeňská taxa vybírá se od hostů lázeňských. Za lázeňské hosty budtež považováni všickni hosté místa lázeňského, kteří během obvyklého lázeňského období po jistou dobu, která se určuje jednotlivými lázeňskými řády, v místě se zdržují bez rozdílu, používají-li léčení čili nic. Obecní představený vyměřuje taxu lázeňskou dle poplatkového tarifu státní správou určeného. Řády lázeňské ustanovují, kteří z hostů lázeňských, nezbytně však nemajetní a chudí, jsou od taxy lázeňské osvobozeni. Vedle taxy lázeňské vybírají se také pro účely lázeňského a hudebního fondu ještě taxy obchodní a podomovní, jež se oněm kupcům vyměřují, kteří jen po lázeňskou periodu provozují v lázeňském místě obchodní živnost. Od taxy obchodní a podomovní jsou tudíž sprostěni všickni ti kupci, kteří po celý rok mají své stálé bydliště v lázeňském místě a tam svou obchodní živnost provozují.

3. Lékaři v lázeňských a zřídelných místech.

Obce lázeňské jsou povinny, aby ustanovily k vykonávání zdravotně policejního dozoru lékaře, a sice jednoho z těch, již v místě bydlí, a aby zvláště pečovali o přiměřené ošetřování chudých hostů. Státu zůstává vyhrazen zdravotně policejní vrchní dohled, jež vykonávají jím dosazení veřejní zdravotní orgány. Zprávu zdravotní podává obec cestou okresního úřadu zeměpanského. Obci jest ponecháno na vůli, zda a za jakých mo-

dalit chce použití porady lékařů v místě praxi konajících. Lékaři mají také k tomu přihlížeti, aby nejen plnění, zátkování a rozesílání minerálních vod odpovídalo zdravotně policejním předpisům, nýbrž aby také ničeho při tom nebylo opomenuto, čeho třeba k udržení jich účinnosti a síly. (Viz čl. Prameny léčivé.)

Místo splnění (splniště).

I. Pojem.

Místem splnění jest místo, kde dlužník věřiteli plniti jest povinen resp. plnění s právními účinky nabídnouti jest oprávněn. Římské právo znalo toliko odsouzení k placení v místě žaloby; z toho však výjimku činily již *actiones stricti iuris*, jimiž nárok na určitou sumu nebo věc nemohl býti vymáhán jinde, než v ustanoveném místě splnění. Nebylo-li splniště smluveno, byl dlužník oprávněn věřiteli nabídnouti plnění v každém ne nepříhodném místě, kdekoli jej zastihl (l. 39 D de sol. 46, 3), a s druhé strany byl povinen plniti tam, kde věřitel na něho žalobu podal, jež ovšem se připouštěla jen u soudu pro dlužníka příslušného. Toliko týká-li se obligace věci individuálně určité, jest splništěm z pravidla místo: *ubi res est* resp. *ubi res relicta est* (l. 47 pr. § 1 D de legat. 1).

A) Právo občanské.

I. Místo splnění může býti mezi stranami výslovně smluveno a pak platí tyto zásady:

1. Dlužník nesmí na jiném místě plniti, aniž věřitel na jiném místě plnění žádati (§§ 902, 1413 o. o. z.).

2. Bylo-li smluveno více míst platebních, může dlužník plniti v kterémkoli z nich (§ 906 o. o. z.).

3. Je-li s plněním umluveno plnění vzájemné, tedy plnění z ruky do ruky, platí místo plnění umluvené pro plnění i pro plnění vzájemné (roz. ze dne 24. června 1885 č. 6649, resp. nál. č. 124);

4. může však místo platební od místa dodávacího býti též rozdílné (roz. ze dne 26. září 1878 č. 8726, sb. 7158).

5. Přípovědí však, že zaplacení na jisté místo bude posláno, neobsahuje úmluvu místa platebního a nezakládá tedy *forum solutionis* (roz. ze dne 2. května 1883 č. 3601, sb. 9421).

6. Bylo-li místo splnění výslovně umluveno, jest pokládati odeslané věci teprve tenkrát za odevzdané, když je příjemce obdržel (§ 429 o. o. z.).

II. Není-li ohledně místa splnění ničeho umluveno, a neplyne-li toto také z povahy nebo účelu smlouvy, mají býti odevzdány věci nemovité v místě, kde se nacházejí, věci movité v místě, kde slib byl učiněn (§ 905 o. o. z.). Při předmětech — a to platí především o nemovitostech — nedopouštějících hmotného odevzdání, kde tedy dle § 427 o. o. z. má místo symbolická tradice, může pro povinnost k odevzdání platiti též jiné místo splnění, než kde tyto se nacházejí (roz. ze dne 6. prosince 1859 č. 13.843 sb. 992). Místo splnění jest však pokládati také tehdy za umluvené, když vysvítá z úmluv jiných, jako ku př. slib zaplatiti »na určitém trhu« označuje netoliko čas, nýbrž i místo platební (roz. ze dne 10. dubna 1872 č. 13.726 sb. 4568).

III. Právní účinky.

1. Nebyla-li smlouva v náležitém místě splněna, nemá druhá strana práva žádati zrušení, nýbrž toliko náležité splnění smlouvy a náhradu (§ 919 o. o. z.).